

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนตามปกติ

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนสาธิตมอดินแดง มหาวิทยาลัยขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 88 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มเข้ากลุ่ม (Cluster Sampling) 2 ห้องเรียนห้องเรียนละ 44 คนจากนั้นสุ่มเป็นกลุ่มทดลองซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน และเป็นกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามปกติ (โดยวิธีจับฉลาก)

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ชนิดดังนี้

5.3.2.1 แผนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จำนวน 18 แผนการสอน

5.3.2.2 แผนการสอนตามปกติ จำนวน 18 แผนการสอน

5.3.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.95 และมีค่าความยากง่าย(p) อยู่ระหว่าง .32 ถึง .77 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .23 ถึง .86 ใช้ทดสอบหลังเรียน

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการดังนี้

5.3.3.1 ก่อนดำเนินการสอน 1 สัปดาห์ ผู้ทำการวิจัยต้องเตรียมนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยลุ่มห้องเรียนเข้าวิธีสอนแล้วดำเนินการจัดห้องเรียนของกลุ่มทดลองตามรายชื่อที่ลุ่มได้ 11 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน แล้วฝึกให้ทำงานกลุ่มล่วงหน้าก่อนการเก็บข้อมูล 1 วัน และได้ชี้แจงแนะนำเกี่ยวกับลักษณะการเรียนและข้อตกลงในการเรียนให้นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ทราบ

5.3.3.2 ผู้ทำการวิจัยดำเนินการสอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเองจนครบ 18 แผนการสอน

5.3.3.3. ทำการทดลองแต่ละกลุ่มโดยใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 18 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที สัปดาห์ละ 4 ครั้ง เป็นเวลา 5 สัปดาห์

5.3.3.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง 1 วัน ก็ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนตามปกติ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดสององค์ประกอบ (Two Way Analysis of Variance) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC Studentware

5.5 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. เพื่อให้การเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ครูผู้สอนควรเตรียมนักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อยและมีจำนวนเพียงพอแก่นักเรียน และในชั่วโมงเรียนโดยเฉพาะในชั่วโมง แรก ๆ ครูควรปฏิบัติดังนี้

1.1 แนะนำระบบการเรียนรู้ (Introducing System) ซึ่งอาจทำได้โดยการแจกเอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วยเทคนิคดังกล่าว นอกจากนี้ครูควรแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนการสอนตลอดจนแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดเกี่ยวกับการทดสอบการให้คะแนนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยเพราะนักเรียนที่เข้าใจเนื้อหาแล้วช่วยสอนเพื่อนอาจจะยังไม่เข้าใจในเนื้อหาบางเรื่องอย่างชัดเจน

1.2 กำหนดเวลาในการเรียนการสอน (Class Meeting) ครูควรกำหนดเวลาในการเรียน การทบทวนบทเรียนในชั้นสรุปเพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงเวลาที่จะปรึกษา ทบทวนช่วยเหลือเพื่อนที่ไม่เข้าใจ ระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม

1.3 ครูควรกำหนดขอบเขต เนื้อหา และเวลาในการเรียนอย่างกว้าง ๆ เนื่องจากการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องแสดงความสามารถของตนและมีความรับผิดชอบเท่า ๆ กันทุกคน

ครูผู้สอนควรจะอธิบายเน้นให้นักเรียนเข้าใจระบบการเรียนการรักษาระเบียบ วินัย ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี การแสดงความคิดเห็น การยอมรับความคิดเห็น การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่ นักเรียน

2. ขนาดของกลุ่มที่มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน เหมาะสมดี เพราะจะช่วย ให้สมาชิกมีโอกาสศึกษาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง แต่จำนวนกลุ่มในการทำวิจัยครั้งนี้ มากเกินไป ครูอาจจะดูแลไม่ทั่วถึงในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมในช่วง

3. ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ครูควรเดินดูคอยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ ไม่ควรจะไปยืนประจำที่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งนานจนเกินไป

4. ในการทำกิจกรรม ชั้นสรุปเพื่อให้นักเรียนทบทวน ครูควรย้ำและอธิบายการทำงาน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ตั้งไว้ในแต่ละชั่วโมง รวมทั้งกระตุ้นเตือนให้นักเรียนเร่งทำกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลา

5. เพื่อให้การประเมินผลนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ครูควรทำบันทึกเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนทำและสังเกตข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ควรให้มีการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนเป็นประจำ (Regular Assesment of Progress)

6. จากผลการวิจัย พบว่าการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนที่เรียน โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาผู้บริหารและครูผู้สอน

ควรให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนโดยส่งเสริมให้มีการนำเทคนิคการสอนโดยให้เพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้กับการสอนทักษะการพูดและการฟัง ตลอดจนนำไปใช้กับการสอนวิชาอื่น ๆ ในแต่ละระดับชั้น แต่ควรเลือกให้เหมาะสมกับแต่ละเนื้อหา พร้อมทั้งทำให้เกิดผลในการปฏิบัติอย่างจริงจังทั้งในด้านการวางแผน การติดตามผล เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมและดียิ่งขึ้น

5.6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรจะได้มีการศึกษา ผลจากการให้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ ด้วย เช่น กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มทักษะ คณิตศาสตร์
2. ควรจะได้มีการศึกษาทัศนคติต่อเนื้อหาที่เรียน กลุ่มทักษะ ต่อเพื่อนที่ช่วยสอนเพื่อนและต่อนักเรียนผู้ที่ได้รับการสอนจากเพื่อนว่าเกิดขึ้นและ เป็นไปในทางใด
3. ควรจะได้การศึกษานาตของกลุ่มที่ใช้สอนที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด ว่าควรมีอัตราส่วนของนักเรียน เก่งต่อนักเรียนปานกลางต่อนักเรียนอ่อน อัตราส่วนเท่าใดถึงจะเหมาะสมที่สุด
4. ควรจะได้มีการศึกษาถึงเวลาที่ใช้ในการจัดให้มีการสอนโดยให้เพื่อนช่วยเพื่อนว่าควรจะใช้ เวลาติดต่อกันนานเท่าใด ถึงจะส่งผลดีต่อการเรียนของนักเรียนมากที่สุด
5. ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ที่นักเรียนที่ช่วยเพื่อนมีระดับความสามารถแตกต่างกันหรือความรับผิดชอบแตกต่างกัน
6. ควรจะได้มีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่นักเรียนชั้นสูงกว่าสอนนักเรียนชั้นต่ำกว่า
7. ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทัศนคติของนักเรียนที่เรียนจากกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน และต่างเพศกัน